

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către Popușoi Marian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018,

Termenul de examinare a cauzei:

- *instanța de recurs în anulare: 08.06.2018 - 20.06.2018.*

C O N S T A T Ă :

1. La 18 mai 2017 în Judecătoria Chișinău, sediul Central a parvenit plângerea lui Marian Popușoi, depusă în ordinea art.313 Cod de procedură penală, care a contestat legalitatea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale și clasare a procesului penal emise de procuratura Chișinău, oficiul Botanica, la 16 martie 2017, în procesul penal nr.1-20pr/17 precum și împotriva ordonanței procurorului ierarhic superior care a respins plângerea prealabilă a petentului.

2. În cadrul examinării plângerii petiționarul Marian Popușoi a depus cerere de recuzare a judecătorului Constantin Damaschin și prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 07 septembrie 2017, a fost respinsă cererea de recuzare.

3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 28 noiembrie 2017, a fost respinsă plângerea lui Marian Popușoi împotriva ordonanței de neîncepere a urmăririi penale și clasare a procesului penal emise de procuratura Chișinău, oficiul Botanica la 16 martie 2017, în procesul penal nr.1-20pr/17, precum și împotriva ordonanței procurorului ierarhic superior, care a respins plângerea prealabilă a petentului.

4. Nefiind de acord cu încheierile nominalizate, recurentul Popușoi Marian a declarat recurs, solicitând casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie trimisă cauza la o nouă reexaminare în aceeași instanță, în alt complet de judecată, pe motiv că în ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale și clasarea procesului penal nr.1-20pr/17 din 16.03.2017 sunt indicate tot aceleași fapte ca și în încheierea judecătorului Damaschin Constantin din 25.02.2017, privind eliberarea mandatului de arestare asupra sa

pe un termen de 30 de zile, astfel judecătorul Damaschin nu putea să examineze și plângerea sa tot pe aceleași fapte.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13.03.2018 a fost respins recursul declarat, ca nefondat, cu menținerea încheierilor recurate.

5.1. Verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, Colegiul penal a conchis că prima instanță întemeiat a reținut că, la caz în cadrul urmăririi penale au fost întreprinse toate acțiunile de urmărire penală în vederea stabilirii probelor utile, pertinente și concludente ce ar demonstra vinovăția și nevinovăția persoanelor a căror acțiuni au fost indicate ca fiind ilegale, reținând că organul de urmărire penală a examinat plângerea prin audierea persoanelor și cercetarea materialelor.

Totodată, instanța a constatat că, Marian Popușoi nu a depus careva probe ce ar servi temei de casare a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 07 septembrie 2017, prin care a fost respinsă cererea de recuzare a judecătorului Constantin Damaschin. În cadrul examinării cererii de recuzare a judecătorului prima instanță nu a stabilit careva circumstanțe ce ar pune la îndoială obiectivitatea și imparțialitatea judecătorului la examinarea plângerii depuse de Marian Popușoi în ordinea art.313 Cod de procedură penală, prin care a contestat legalitatea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale și clasare a procesului penal emise de procuratura Chișinău, oficiul Botanica, la 16 martie 2017, în procesul penal nr.l-20pr/17 precum și împotriva ordonanței procurorului ierarhic superior care a respins plângerea prealabilă a petentului.

Reieșind din cele menționate, Colegiul a precizat că, prima instanță a explicat petiționarului despre netemeinicia plângerii depuse, iar instanța de recurs examinând argumentele recursului a constatat că, acestea sunt aceleași și nu dovedesc nicidecum netemeinicia încheierii emise de prima instanță. Mai mult ca atât, nu au fost constatate careva temeiuri de casare a încheierilor, or, recurentul a declarat un recurs superficial, declarativ care în fapt reprezintă doar dezacordul petiționarului referitor la soluția adoptată.

6. Hotărârea menționată, în temeiul art.466 alin. (4) Cod de procedură penală, a devenit irevocabilă la data pronunțării.

6. Nefiind de acord cu decizia, petiționarul a declarat recurs în anulare, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de recurs, în alt complet de judecată, din motiv că judecătorul Damaschin Constantin nu putea examina plângerea în cauză, deoarece anterior a respins demersul procurorului privind prelungirea mandatului de arest, aplicându-mi obligațiunea de nepărsire a localității.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, persoanele menționate la art.401 alin. (1) pct. 2) și 3), precum și în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii

judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres că, pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești, prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea II ale Codului de procedură penală - adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată, rezultă că decizia instanței de recurs din 13.03.2018, adoptată în ordinea reglementată de art.313 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute de art.452 alin.(1) ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție.

Astfel, rezultă că recursul în anulare declarat în speță în aspectul vizat, adică fiind declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal.

Conform art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul când recursul nu îndeplinește cerințele de conținut, situație ce persistă în cauza dată.

8. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (2), art. 432 alin. (2) pct. 1), art. 453, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către petiționarul Popușoi Marian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018, în propria cauza penală, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 10 iulie 2018.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun